

Mátyás király intelme

Azok igazi történetek vótak. Nekem nagyapám sok történetet tudott róla. Példáú': mintha maga menne az állomásra, ahol a régi Ryba vót [utalás Losonc egykor közismert gyorsétkezdéjére], oszt gyönné kérem szépen egy úr, két bőrönddel...

De ez valóba igaz vót. Ment az úr, két bőrönddel, oszt ráfüttyentett a Mátyás királyra: fiu, fiu, fiu [füttyent egyet]. Visszanézett Mátyás király... (Ő má' minden ilyesmit reagát, mer' ő járta a világot, oszt figyelte, hogy a gazdagok hogy bánnak a szegénnyel. Ő élt-halt az igazságé'.) No, kérem szépen, akkor visszanéz, odahelyezkedik aho' a nagyságos úrho'. Aszongya neki az úr, hogy legyen szives neki elvinni a két bőröndöt az állomásra, a vonatho'. Szivesen elcipelte neki. Mikor odaértek az állomásra, akarja fizetni. Aszongya Mátyás király:

– Nem kell! Köszönöm szépen. De jegyezze meg magának, hogy ez vót az első és utósó, hogy maga emberre füttyög! Mer' a kutyákra szoktak füttyögni!

Mer' Mátyás királynak a vót a vágya, hogy az ember, az embert tisztelje meg, s egymást becsülje a nép.